

**Makói világi elöljárók kérvénye Piskárkosi Szilágyi Sámuel tiszántúli püspökhöz. 1775.
A makói hívek panaszkodnak Szikszai György lelkész ellen, aki tudtuk és akarattuk nélkül bocsátotta el a gyülekezet kántorát, gorombán viselkedik a hívekkel, a temetésekkel kapcsolatosan többször is elfogadhatatlanul járt el. Szikszai a vele szemben tiltakozó híveket az úriszék elé idéztette. Kéri a püspök segítségét, közbenjárását jogos panaszaink elintézésére.**

Hogy az Úr Isten éltesse friss jó egészségben; lelki és testi békességben tiszteletes uramat szívessen kívánjuk!¹

Tiszteletes Superintendens Urunk! Mi közép és alsó renden lévő Makai Reformata Szent Ekkleziának együgyű tagjai felette szomorú orczával, és szívbéli fájdalmunkal kéntelenítettünk mostanában rajtunk történt siralmas sorsunkat ezen együgyű instantiánk által megjelenteni, amely ez: nem tudatik mitsoda októl viseltetvén tiszteletes Szikszai György urunk, a makai ekkleziá híre s akarattya ellen és nélkül az ekkleziá cántorát hivatalából deturbálta², amely dolognak megtudására (mi a templomból kijővén) mentünk őkegyelméhez, és azt kérdettük: adja bizonyos okát a cántor elküldtetésének? Arra semmit nem felelt, hanem amint mindenkor úgy akkor is haragos tekintettel monda: ördöggel vagytok tele; meg tsináltattátok a makai nagy templomot, de nem tudom kitsoda veszi hasznát. Ollyat tselekeszem Makónn, amely soha nem volt. Ez elmúlvánn, mi is el rémúlvén halgatásba[!] estünk mindaddig, míg egy hét múlva hozzánk jöttek tiszteletes visitor uraimék, és ő kegyelmeknek egy instantiát adtunk, panaszainkat az ő kegyelme papi auctoritássa³, súlyos tselekedetei ellen, mellyben is ezek voltak: Először: aki bútsúztatóval akarta volna temettetni szerelmes halottját, ha tsak meg nem alkudott őkegyelmével három vagy négy forintokban, el nem prédikállotta, és bútsúztatni nem engedte. Másodsor: tsak tsekély dologért is kész őkegyelme kitiltani legkedvesebb halgatóját[!] is a templomból. Harmadsor: meghalván egy kis tsetsemő gyermeketske, kérték őkegyelmét, hogy engedje eltemettetni; de valamely haragja lévén, aznap nem hagyta eltemettetni, hanem a sírt bé kellett húzni-vonni, és másnap ismét kiásni és -hánni, amely instantiankat tiszteletes visitor uraimék említett tiszteletes Szikszai György uramnál hagyván, másnap citáltatott bennünket törvényre a városházához, a fele pápista, fele református tanáts eleibe, hogy bennünket minden érdem és ok nélkül, páltzaütésekkel megbüntettessen: kik is látván igazságunkat, nem ítétek méltóknak lenni azon büntetésre, kértének bennünket a békességre, mellyett meg is tselekedtünk volna; de ollyan conditiót⁴ kívánt ő kegyelme tóllünk, amelynek tellyesítése illetlennek láttatott előttünk. Ismét másodsor instantiánk által is kínáltuk, hogy megkövettjük őkegyelmét: de erre azt felelte: Nem békéllik addig meg, míg a tekintetes dominalis székre nem terjeszti, amely is mostanra ad diem 13am Martii praefigáltatott⁵. Mi a más vallásúakkal nem kívántuk dolgainkat igazítani, hanem annak eligazítását hoztuk ide tiszteletes jó urunk eleibe.

Mellyre nézve nagy alázatossággal kérjük tiszteletes jó urunkat, méltóztassék ezen hallatlan caussánkat⁶ kegyes szívére venni, és idvességessen eligazítani, mert mi többire majd egész ekkleziástól nyögünk, kesergünk és sírunk, melly kegyes atyai gratiáját meghálálni el nem múlattyuk, aminthogy maradunk is

1 Tiszántúli Református Egyházkerületi Levéltár (TtREL), I.1.b.14.247. nr. 2. Püspöki Hivatal iratai. Egyházkerületi közgyűlési iratok 1743-1980. Szikszai György makói lelkész vizsálya egyházával, 1775.

2 deturbo (lat.): elhajt, elzavar

3 auctoritas (lat.): tekintély

4 conditio (lat.): feltétel

5 praefigo (lat.): eltervez, kijelöl, előre elgondol

6 causa (lat.): ügy

tiszteletes nagy jó urunknak

alázatos instáns szolgálói, a Makai Reformáta Ekkléziának közép és alsó renden lévő tagjai
közönségessen.

A makóiak instantiája prédikátorjok ellen 1775 jött 13. mart.